

Zaak C-513/20**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

13 oktober 2020

Verwijzende rechter:

Supremo Tribunal Administrativo (Portugal)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

1 juli 2020

Verzoekende partij:Autoridade Tributária e Aduaneira (belasting- en douanediens,
Portugal)**Verwerende partij:**

Termas Sulfurosas de Alcafache, S.A.

Supremo Tribunal Administrativo**(Hoogste bestuursrechter, Portugal)**

[omissis]

**BESLISSING VAN DE AFDELING FISCALE GESCHILLEN VAN DE
SUPREMO TRIBUNAL ADMINISTRATIVO****I. Voorgeschiedenis**

I.1. Bij vonnis van 14 juni 2018 heeft de Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu (bestuurs- en belastingrechter Viseu, Portugal) het door Termas Sulfurosas de Alcafache, S.A. ingestelde administratief beroep toegewezen en, bijgevolg,

- a. de bestreden aanslagen (btw en verdragingsrente voor de belastingjaren 2010, 2011 en 2012) gedeeltelijk nietig verklaard voor zover daarbij de btw-vrijstelling van de als „*thermale inschrijving*” en dienstverlening op het gebied van „*klassieke thermale kuren*” geïnde bedragen niet

wordt erkend, met een omgekeerde evenredige correctie wat de aftrekbare btw betreft;

- b. de gestelde besluiten tot afwijzing van de onder de nummers [*omissis*] ingediende bezwaren nietig verklaard;
- c. de in het kader van de heroverwegingsprocedures met nummers [*omissis*] vastgestelde besluiten tot afwijzing nietig verklaard.

1.2. De vertegenwoordigster van de Fazenda Pública (belastingdienst) was het niet eens met dit vonnis en heeft beroep ingesteld bij de Supremo Tribunal Administrativo op grond van een aantal argumenten die leiden tot de volgende conclusies:

A - Het onderhavige beroep is gericht tegen het vonnis van 14 juni 2018 voor zover daarbij wordt geoordeeld dat de btw-correcties die zijn aangebracht op grond dat de thermale inschrijving aan btw is onderworpen en niet is vrijgesteld, in strijd zijn met de wet en met name met artikel 9 van de Código do imposto sobre o valor acrescentado (btw-wetboek; hierna: „CIVA”), met als gevolg dat de bestreden aanslagen (ambtshalve aanslagen in de btw en verdragingsrente voor de belastingjaren 2010, 2011 en 2012) nietig zijn verklaard.

B - De voornaamste rechtsvraag die in de onderhavige zaak rijst, is of sommige door verzoekster verrichte diensten zijn vrijgesteld van de belasting over de toegevoegde waarde (btw) zoals bepaald in artikel 9, lid 2, CIVA, met name omdat het gaat om „handelingen die nauw samenhangen met medische en gezondheidsdiensten”.

C - Om hierop een antwoord te kunnen geven, moet ten eerste de regeling worden uitgelegd die de vrijstelling vaststelt en voor zover mogelijk en nodig worden getracht de begrippen ervan te bepalen, en ten tweede de feiten worden uitgelegd teneinde te bepalen of zij vallen onder de situatie waarop die regeling ziet.

D - De redenen die aan het onderhavige beroep ten grondslag liggen, houden verband met beide aspecten: de uitlegging van de regeling en de uitlegging van de feiten.

E - Artikel 9, lid 2, CIVA (de bepaling die voorziet in de vrijstelling) dient te worden uitgelegd overeenkomstig het Unierecht en de rechtspraak van het Hof ter zake.

F – Met deze bepaling wordt artikel 132, lid 1, onder b), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (hierna: „btw-richtlijn”) omgezet in nationaal recht.

G - De regeling van de CIVA dient te worden uitgelegd overeenkomstig de uitlegging die het Hof aan die Unierechtelijke bepaling geeft: het is sinds lang een

basisbeginsel van het Unierecht dat de rechterlijke instanties van de lidstaten verplicht zijn om hun gehele nationale recht uit te leggen overeenkomstig het Unierecht (arrest van het Hof van 4 juli 2006, C-212/04, Adeneler e.a.).

H - Uit de bewoordingen van artikel 132 van de btw-richtlijn blijkt dat de vrijstellingen waarin de richtlijn voorziet, verplicht zijn voor de lidstaten wat de werkingssfeer ervan betreft. Behalve in uitzonderlijke gevallen waarin uitdrukkelijk is voorzien, mogen de lidstaten niet ervan afzien de in dat artikel bedoelde activiteiten vrij te stellen en mogen zij deze alleen vrijstellen in de mate waarin in de vrijstelling is voorzien. Dit heeft het Hof vastgesteld in het arrest Skatteverket [arrest van het Hof van 21 maart 2013, C-91/12, PFC Clinic AB].

I - Volgens vaste rechtspraak van het Hof zijn de vrijstellingen waarin artikel 132 van de btw-richtlijn voorziet, autonome begrippen van Unierecht, die tot doel hebben verschillen in de toepassing van het btw-stelsel tussen de lidstaten te voorkomen [arrest van 25 februari 1999, C-349/96, CPP, punt 15; arrest van 15 juni 1989, 348/87, Stichting Uitvoering Financiële Acties/Staatssecretaris van Financiën, punt 11, en arrest van 28 januari 2010, C-473/08, Eulitz, punt 25].

J - Uit vaste rechtspraak blijkt ook dat de vrijstellingen waarin artikel 132 van de btw-richtlijn voorziet, niet alle activiteiten van algemeen belang vrijstelt van btw, maar enkel die welke er zeer gedetailleerd worden opgesomd en omschreven (zie met name arresten van 11 juli 1985, Commissie/Duitsland, 107/84, punt 17; 20 november 2003, d'Ambrumenil en Dispute Resolution Services, C-307/01, punt 54, en Eulitz, punt 26).

K - De uitlegging van die bewoordingen moet niettemin in overeenstemming zijn met de doelstellingen die door die vrijstellingen worden nagestreefd en moet stroken met de vereisten van het beginsel van fiscale neutraliteit, dat inherent is aan het gemeenschappelijke btw-stelsel. Dit vereiste van strikte uitlegging betekent derhalve niet dat de bewoordingen die ter omschrijving van de vrijstellingen van voornoemd artikel 13, lid 2, zijn gebruikt aldus moeten worden uitgelegd dat zij geen effect meer sorteren (zie met name het arrest van 14 juni 2007, Haderer, C-445/05, punt 18 en aldaar aangehaalde rechtspraak, en arrest Eulitz, reeds aangehaald, punt 27 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

L - Bijgevolg ziet het begrip „medische verzorging” als bedoeld in artikel 132, lid 1, onder b), van de btw-richtlijn [alsmede het begrip „medische verzorging” dat wordt gehanteerd in artikel 132, lid 1, onder c), van deze richtlijn] op diensten die de diagnose, de behandeling en, voor zoveel mogelijk, de genezing van ziekten of gezondheidsproblemen tot doel hebben (zie arresten van 21 maart 2013, C-91/12, PFC Clinic, punt 25, en 10 juni 2010, C-86/09, Future Health Technologies, punten 37 en 38).

M - Artikel 132, lid 1, onder b), dient restrictief te worden uitgelegd: de bewoordingen waarmee de in artikel 132 van de richtlijn bedoelde vrijstellingen zijn omschreven, dienen strikt te worden uitgelegd, daar met die vrijstellingen

wordt afgeweken van het algemene beginsel dat btw wordt geheven over elke dienst die door een belastingplichtige onder bezwarende titel wordt verricht.

N - Uit de toepassing van dit artikel door het Hof in de zaak De Fruytier (arrest van 2 juli 2015, C-334/14) en zeker in de zaak Klinikum Dortmund (arrest van 13 maart 2014, C-366/12), beide betreffende gezondheidsdiensten, blijkt duidelijk dat het Hof de bepalingen die de medische en gezondheidsdiensten van btw vrijstellen, momenteel restrictief uitlegt.

O - Het Hof kan het niet duidelijker stellen: de regeling heeft tot doel de medische diensten in strikte zin vrij te stellen.

P - Uit de rechtspraak van het Hof kan worden opgemaakt dat de regeling restrictief moet worden uitgelegd, zonder dat een bijzonder restrictieve uitlegging van het „therapeutische doel” van een dienst nodig is, zodanig dat alleen de medische diensten in strikte zin en die welke daarmee „nauw samenhangen” moeten worden geacht onder de vrijstelling te vallen.

Q - De bestreden regeling, artikel 9, lid 2, CIVA, voorziet in twee gevallen of situaties: i) de „medische en gezondheidsdiensten” en ii) de „handelingen die nauw samenhangen” met die diensten. In de feitelijke omstandigheden die aan de onderhavige zaak ten grondslag liggen, lijkt er enkel discussie te kunnen bestaan over de kwalificatie als „handelingen die nauw samenhangen met medische en gezondheidsdiensten”.

R – De overeenkomstige uitdrukking in artikel 132, lid 1, onder b), van de btw-richtlijn is „ziekenhuisverpleging en medische verzorging, alsmede de handelingen die daarmee nauw samenhangen”.

S - De btw-richtlijn definieert noch in artikel 132 noch elders het begrip „handelingen die nauw samenhangen met ziekenhuisverpleging en medische verzorging”.

T - De lagere rechter stelt met betrekking tot het als thermale inschrijving geïnde bedrag alleen vast dat „[...] bij het innen van dat bedrag voor de terbeschikkingstelling van thermale behandelingen, die reeds als vrijgesteld van btw worden beschouwd, ook dat bedrag als vrijgesteld zou moeten worden beschouwd, aangezien het uitsluitend wordt geïnd na het medisch consult en op voorwaarde dat een bevoegde arts de thermale behandeling voorschrijft”. Met alle respect, zonder dat dit een debat ter zake mag verhinderen, rijst de vraag of het oordeel van de lagere rechter geen gebreken vertoont doordat hij de verplichting om de betrokken bepalingen restrictief uit te leggen, niet is nagekomen.

U - Door nader in te gaan op het arrest De Fruytier kan worden nagegaan of het Hof daarin het begrip handelingen die nauw samenhangen met ziekenhuisverpleging en medische verzorging in overeenkomstige zin heeft toegepast: betreft het een „handeling die is verricht voor of na de (diagnose)dienst waarmee zij samenhangt of verband houdt, in die zin dat zij bijdraagt tot de

uitvoering ervan” en die derhalve als ondergeschikt of instrumenteel kan worden beschouwd ten opzichte van de hoofdhandeling? Betreft het een handeling die „op zich weliswaar geen doel is voor de klant, maar het mogelijk maakt om te waarborgen dat de hoofddienst van betere kwaliteit is of onder betere omstandigheden wordt verricht”? [de tussen aanhalingstekens geplaatste zinsdelen geven de redenering van de rechtsleer ter zake weer, met name LAIRES, Rui (2012), *O IVA nas Atividades Culturais, Educativas, Recreativas, Desportivas e de Assistência Médica ou Social*, Coimbra: Almedina I IDEFF, blz. 133-4, en NEVES, Filipe Duarte (2010), *Código do IVA e Legislação Complementar, Comentado e Anotado*, Oporto: Vida Económica, blz. 178).

V - In beide gevallen is het antwoord uiteraard bevestigend. Toch betreft het volgens het Hof geen handeling die nauw samenhangt met medische verzorging. Dit toont aan dat de definities in de rechtsleer niet stroken met de recente rechtspraak van het Hof.

X - Om dit standpunt te ondersteunen, zij verwezen naar een ander arrest van het Hof, gewezen in de zaak C-366/12 (arrest van 13 maart 2014, Klinikum Dortmund). Daarin heeft het Hof uiteindelijk geoordeeld dat de verstrekking van cytostatica aan kankerpatiënten door de ziekenhuisapotheek in het kader van ambulante behandelingen niet kon worden vrijgesteld van btw. Hoewel het in die zaak niet ging om het begrip „handelingen die daarmee nauw samenhangen”, is het debat toch nuttig om aan te tonen hoe restrictief de uitlegging van het Hof inzake de vrijstelling van gezondheidsdiensten in 2015 was.

Y – Het is niet mogelijk om aan de hand van de twee bovengenoemde arresten van het Hof het begrip „handelingen die nauw samenhangen” met medische en gezondheidsdiensten te definiëren, maar gesteld kan worden dat de desbetreffende bepaling volgens het Hof restrictief moet worden uitgelegd.

Z – Anderzijds kan tot op heden de enige geldige scheidingslijn worden gevonden in de zaak De Fruytier: de handelingen die hoogstens even nauw samenhangen met de hoofdverrichting van medische verzorgingsdiensten als het geval was in die zaak, kunnen niet worden aangemerkt als „handelingen die nauw samenhangen met medische of gezondheidsdiensten”.

AA - Uit het voorgaande kan worden afgeleid dat het door verzoekster als thermale inschrijving geïnde bedrag niet kan worden aangemerkt als een „handeling die nauw samenhangt” met medische of gezondheidsdiensten.

AB - [omissis] In het bestreden vonnis wordt, onder verwijzing naar het belastingcontroleverslag en de respectieve bijlagen daarbij, het volgende gesteld: het door de belastingplichtige (verzoekster) als „thermale inschrijving” geïnde bedrag wordt slechts één keer per jaar betaald. De betaling van dat bedrag betekent niet dat er behandelingen worden uitgevoerd, aangezien de gebruikers door de betaling van die inschrijving alleen het recht hebben om de gewenste behandelingen te kopen, niet om deze te krijgen.

AC - Bijgevolg [*omissis*]: „[...] in casu staat vast dat de door de gebruikers uitgevoerde betaling van de „thermale inschrijving” niet overeenkomt met de betaling van medische diensten en derhalve geen [betaling voor de] effectieve verstrekking van medische verzorging, noch van bescherming, preventie of herstel van de gezondheid uitmaakt en bijgevolg niet in aanmerking komt voor de vrijstelling waarin artikel 9, leden [1] en 2, CIVA, voorziet.”

AD - Bovendien, [*omissis*] kan uit de informatie die het ontwerpbesluit houdende afwijzing van het verzoek om heroverweging bevat [*omissis*] worden afgeleid dat besluit 15401 van 20 april 1928 (regeling betreffende thermale kuuroorden) in de volgende bewoordingen voorzag in de figuur „inschrijvingsgeld”: inschrijving was enkel mogelijk na onderzoek van de gebruiker door de medisch directeur of een in hydrologie gespecialiseerde arts die bevoegd was om de geneeskunde uit te oefenen in het thermale kuuroord; de inschrijving werd afgerond nadat de onderzoekende arts het dossier van de patiënt naar behoren had ingevuld; daarbij werd een bedrag betaald, bij gebreke waarvan de gebruiker de thermale behandelingen niet kon aanvatten. Besluit 15401 van 20 april 1928 is ingetrokken bij wetsbesluit nr. 142/2004 van 11 juni 2004, dat niet meer voorziet in het inschrijvingsgeld, waardoor niet langer wettelijk wordt voorzien in deze figuur.

AE - Bovendien „mogen verwijzingen naar stukken in het dossier niet worden aangemerkt als feiten, aangezien ambtshalve kennis dient te worden genomen van alle procesincidenten”, zie Jorge Lopes de Sousa, *CPPT anotado e comentado*, 6de editie, blz. 225, onder verwijzing naar de arresten van de Supremo Tribunal Administrativo [*omissis*].

AF - Het variabele bedrag dat de gebruikers betalen als „inschrijving” komt niet overeen met de betaling van medische diensten die worden verricht in een ziekenhuisomgeving met ziekenhuisopname, of die worden verricht door artsen, tandartsen, verloskundigen, verpleegkundigen of paramedisch personeel, maar wel met het recht om gebruik te maken van een aantal diensten, zoals verzoekster stelt; „op die manier krijgen de gebruikers toegang tot ofwel een medisch consult, ofwel de voorgeschreven behandelingen”, waardoor het geen effectieve verstrekking van medische verzorging, noch van bescherming, preventie of herstel van de gezondheid uitmaakt en bijgevolg niet in aanmerking komt voor de vrijstelling waarin artikel 9, leden 1 en 2, CIVA voorziet.

AG - De lagere rechter is tot de tegenovergestelde conclusie gekomen door te stellen dat het bedrag wordt geïnd voor de terbeschikkingstelling van thermale behandelingen die reeds als vrijgesteld worden beschouwd, zodat dit bedrag ook als vrijgesteld moet worden beschouwd. Het wordt immers uitsluitend geïnd na een medisch consult en op voorwaarde dat een bevoegde arts de thermale behandeling voorschrijft. Dit is de enige motivering van die conclusie.

AH - In het vonnis wordt geen enkel argument aangevoerd om te bewijzen hoe de litigieuze handelingen (zelfs impliciet) vallen onder het begrip „handelingen die nauw samenhangen met de [gezondheidsdiensten] die worden verricht door

ziekenhuizen, klinieken, medische centra en andere inrichtingen van dezelfde aard”.

AI - Het is evenmin duidelijk hoe deze rechter tot die conclusie is kunnen komen, aangezien deze conclusie niet voortvloeit uit de wet, geen enkel uitleggingsargument bevat en evenmin verwijst naar enige rechtspraak of rechtsleer die de uitlegging ervan ondersteunt.

AJ - Zoals hiervoor opgemerkt heeft de rechtspraak het begrip „handelingen die nauw samenhangen met ziekenhuisverpleging en medische verzorging” nog niet gedefinieerd. De meest betrouwbare informatie waarover we beschikken met betrekking tot de toepassing ervan in een concreet geval, is de uitlegging die het Hof aan dit begrip geeft in de zaak De Fruytier. Toch heeft het Hof geoordeeld dat het transport van bloed naar laboratoria geen handeling was die daarmee samenhang.

AK – Ten gevolge daarvan dient te worden geoordeeld dat de thermale inschrijving niet kan worden aangemerkt als een handeling die „nauw samenhangt met medische en gezondheidsdiensten” en dat het tegenovergestelde niet op goede gronden is aangetoond.

AL - Bij ernstige twijfel over de betrokken kwestie dient bij het Hof een verzoek om een prejudiciële beslissing te worden ingediend en wordt de beroepsprocedure derhalve geschorst tot het Hof uitspraak heeft gedaan.

Gelet op het voorgaande wordt verzocht het onderhavige beroep toe te wijzen en het bestreden vonnis nietig te verklaren, met de daaruit voortvloeiende rechtsgevolgen.

I.3. Verweerster heeft een verweerschrift ingediend, met daarin een aantal conclusies die ertoe strekken dat „het beroep wordt verworpen en het bestreden vonnis wordt bevestigd”.

I.4. De officier van justitie bij deze rechtbank heeft een advies verleend waarvan de conclusie als volgt luidt:

„Het bestreden vonnis dient nietig te worden verklaard wat het betwiste deel ervan betreft.

Het beroep dient te worden toegewezen en het bestreden vonnis dient nietig te worden verklaard wat het betwiste deel ervan betreft, of, indien wordt geoordeeld dat de betrokken kwestie ernstige twijfel doet rijzen, moet bij het Hof een verzoek om een prejudiciële beslissing worden ingediend en de procedure derhalve worden geschorst.”

2. Voorwerp van het beroep

Voor zover het beroep is gericht tegen het voor de Autoridade Tributária ongunstige deel van het bestreden vonnis, strekt het ertoe te bepalen of de als „thermale inschrijving” geïnde bedragen *niet in aanmerking komen voor de btw-vrijstelling, aangezien het niet gaat om „handelingen die nauw samenhangen met medische en gezondheidsdiensten”* overeenkomstig het bepaalde in artikel 9, lid 2, CIVA en in artikel 132, lid 1, onder b), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 (btw-richtlijn).

Indien de toepassing van laatstgenoemde bepaling twijfel doet rijzen, moet worden onderzocht of de betrokken kwestie ter beoordeling aan het Hof moet worden voorgelegd in het kader van een prejudiciële verwijzing en of de procedure moet worden geschorst.

3. Motivering

3. 1. Feitelijke grondslag

Uit de feiten die in het bestreden vonnis als vaststaand worden beschouwd, blijkt met name dat verzoekster van de gebruikers van het thermale kuuroord Alcafache, dat wordt aangemerkt als centrum voor eerstelijnszorg dat niet onder de nationale gezondheidsdienst valt en waar geen ziekenhuisopname mogelijk is, tijdens de jaren 2010, 2011 en 2012 in totaal respectievelijk 87 003,00 EUR, 72 654,00 EUR en 55 627,50 EUR heeft geïnd als „thermale inschrijving”, zoals blijkt uit het belastingcontroleverslag waarop de btw-aanslagen zijn gebaseerd die de Autoridade Tributária ambtshalve heeft opgelegd voor die bedragen, tegen een tarief van 23 % vermeerderd met verdragingsrente.

In voornoemd verslag wordt het volgende gesteld [*omissis*]:

„[...] Wanneer de gebruiker zich tot de onthaalbalie wendt en de medewerker laat weten welke diensten hij wenst, zijn er twee procedures mogelijk:

1. Als de klant „klassieke thermale kuren” wenst, is een voorafgaand medisch consult bij een van de in hydrologie gespecialiseerde artsen met spreekuur in het kuuroord verplicht teneinde een voorschrift voor de te volgen behandelingen te krijgen.

Op dat ogenblik betaalt de gebruiker het consult, vermeerderd met een bedrag voor „thermale inschrijving” (op de website van de onderneming aangeduid als „inschrijving voor de thermale wateren”), geldig voor het hele jaar, alsook de voorgeschreven behandelingen (die de klant op dat ogenblik of later kan volgen, aangezien het voorschrift geldig is tot 31 december van het jaar waarin het wordt afgegeven), waarop de belastingplichtige de btw-vrijstelling toepast met vermelding van artikel 9, lid 2, CIVA op de factuur.

De [behandelingen] worden vóór aanvang betaald.

De officiële website van de onderneming bevat de volgende waarschuwing: „*Gelieve er rekening mee te houden dat alle inschrijvingen individueel en persoonlijk zijn en dienen om een medisch consult vast te leggen. De te volgen behandelingen worden nadien voorgeschreven door onze in hydrologie gespecialiseerde arts*”.

[...]

2. Als de klant een dienst bestaande in „thermale spa” wenst, is het medisch consult facultatief voor behandelingen tot 3 dagen [...]

De gebruiker betaalt geen bedrag als „thermale inschrijving”, ongeacht of een medisch consult plaatsvindt”.

Voorts stelt [omissis] dat verslag het volgende:

„[...] om gebruik te kunnen maken van de behandelingen die onder de categorie ‚klassieke thermale kuren’ vallen, moeten de gebruikers naast een medisch consult zich ook verplicht inschrijven.

Bij de inschrijving betaalt de gebruiker een bedrag, door de belastingplichtige ‚thermale inschrijving’ genoemd, dat in de belastingjaren 2011 en 2012 30 EUR, 33 EUR en 36 EUR bedroeg en zonder hetwelk de gebruikers de hydrologische behandelingen niet kunnen aanvatten [...]”.

Vervolgens stelt voornoemd [omissis] verslag het volgende:

1. Vastgesteld is dat de klant op „de factuur/het betaalbewijs thermaal kuuroord” of „het voorschot thermaal kuuroord” een „thermale inschrijving” in rekening wordt gebracht.
2. In overeenstemming met wat reeds is uiteengezet, heeft de onderneming op 18 juni 2014 schriftelijk het volgende verklaard [omissis]:

„*De ‚thermale inschrijving’ omvat het openen en jaarlijks bijwerken van het persoonlijke dossier van elke gebruiker van het thermale kuuroord, met daarin onder meer de medische achtergrond (gelet op het feit dat het thermale kuuroord van Alcafache geen thermale behandelingen uitvoert zonder voorafgaand medisch consult), en valt in het licht van de circulaire onder artikel 9, lid 2 [omissis]. De inschrijving is geldig voor een thermaal seizoen, met andere woorden tot de laatste dag van het jaar waarin het kuuroord geopend is.*”

3. De enige tegenprestatie van de verplichte betaling van dit bedrag is de mogelijkheid van toegang tot de hydrologische behandelingen, die al dan niet kunnen worden uitgevoerd.

4. Wat het van de belastingplichtige als „thermale inschrijving” geïnde bedrag betreft:
 - a. het wordt slechts één keer per jaar betaald;
 - b. de betaling ervan betekent niet dat behandelingen worden uitgevoerd;
 - c. door de „inschrijving” te betalen, hebben de gebruikers alleen het recht om de gewenste behandelingen te kopen, niet om ze te krijgen.

Wat betreft de zogenaamde „*klassieke thermale kuren*”, waaronder keel-, neus- en oorbehandelingen, behandelingen van de luchtwegen en reumatologische behandelingen vallen, staat volgens het bestreden vonnis ook vast dat zij een therapeutische functie vervullen, in tegenstelling tot andere soorten diensten zoals „thermale wellness” of „thermale spa”, die ook in dit kuuroord worden verricht.

3. 2. Rechtsgronden

Overeenkomstig artikel 9, lid 2, CIVA, zijn met name vrijgesteld van btw:

— „*medische en gezondheidsdiensten en handelingen die daarmee nauw samenhangen, die worden verricht door ziekenhuizen, klinieken, medische centra en andere inrichtingen van dezelfde aard.*”

Deze bepaling is de omzetting in nationaal recht van artikel 132, lid 1, onder b), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 (btw-richtlijn), dat tevens vaststelt dat „*ziekenhuisverpleging en medische verzorging, alsmede de handelingen die daarmee nauw samenhangen*” zijn vrijgesteld van btw.

Volgens die bepaling van de CIVA vallen de handelingen die nauw samenhangen met „de medische en gezondheidsdiensten” onder de btw-vrijstelling wanneer zij worden verricht in „ziekenhuizen” en andere inrichtingen van dezelfde aard.

Wat betreft de vereiste beoordeling of de „thermale inschrijving” nauw samenhangt met de medische verzorging (en de gezondheidsdiensten in de bewoordingen van de CIVA), is het in het licht van de door het Hof reeds vastgestelde criteria niet duidelijk of de als „thermale inschrijving” geïnde bedragen moeten worden geacht nauw samen te hangen met die verzorging.

Aangenomen kan worden dat bepaalde elementen tot die conclusie kunnen leiden, bijvoorbeeld het feit dat [de „thermale inschrijving”] het openen van het persoonlijke dossier van elke gebruiker omvat, met daarin de medische achtergrond die het recht geeft om behandelingen te verwerven die vallen onder de categorie „klassieke thermale kuren”, waarvan niet in twijfel wordt getrokken dat het een vrijgestelde dienstverrichting en activiteit betreft.

Twijfel rijst echter over de mogelijkheid om deze als „thermale inschrijving” betaalde bedragen te rekenen tot de medische verzorging waarnaar artikel 132, lid 1, onder b), van de btw-richtlijn verwijst.

Uit een raadpleging van de website „www.curia.europa.eu/juris/” blijkt niet dat het Hof zich in zijn rechtspraak reeds heeft uitgesproken over de vraag of als „thermale inschrijving” betaalde bedragen onderworpen zijn aan btw. In het voornoemde arrest De Fruytier heeft het Hof evenmin verwezen naar deze specifieke kwestie.

Gelet op de vereisten die voortvloeien uit de beginselen van voorrang van het Unierecht en van conforme uitlegging, waarvoor de prejudiciële verwijzing een essentieel instrument is – teneinde de gewenste eenvormigheid in de uitlegging en toepassing van het Unierecht in alle lidstaten, alsmede de samenhang van het rechtsbeschermingssysteem van de Unie en het beginsel van effectieve rechterlijke bescherming van de rechten van particulieren te waarborgen –, wordt het overeenkomstig artikel 267 VWEU ten slotte nuttig en nodig geacht om het Hof te verzoeken zich uit te spreken over de volgende prejudiciële vraag met betrekking tot de uitlegging van artikel 132, lid 1, onder b), van de btw-richtlijn:

— **Mogen betalingen die worden verricht in ruil voor het openen van het persoonlijke dossier van elke gebruiker, met daarin de medische achtergrond die het recht geeft om behandelingen bestaande in „klassieke thermale kuren” te verwerven, worden gerekend tot het begrip „handelingen die daarmee nauw samenhangen” als bedoeld in artikel 132, lid 1, onder b), van de btw-richtlijn, en mogen zij derhalve worden beschouwd als vrijgesteld van btw?**

[omissis]